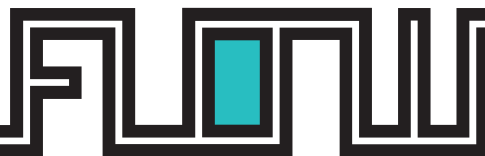

BÁCSI Róbert László
DARNAY Katalin
FERENCZY Dávid
MOHAI Balázs
MÓRICZ-SABJÁN Simon
PÁLYI Zsófia
URBÁN Ádám
VÉGH László

Á R A M L A T

2015. OKTÓBER 17. – 2016. JANUÁR 10.

KORTÁRS FOTOGRAFIAI KIÁLLÍTÁS
A PICTORIAL COLLECTIVE CSOPORT
ALKOTÓINAK RÉSZVÉTELÉVEL

A flow a tökéletes élmény pszichológiája, melynek alapjait Csíkszentmihályi Mihály fektette le. Az optimális emberi létezést, az élmények pozitív aspektusát – az örömet, a kreativitást, az élet teljes felvállalását nevezi áramlatnak. Ez a ritka szubjektív állapot rendszerint akkor jön létre, amikor valaki testi vagy lelki teljesítményét megfeszített akarattal a végsőkéig fokozza. A pszichológus szerint az örömteli élet egyedi alkotás, a passzív fogyasztói lét nem kínál igazi boldogságot és elmélyülést. A tökéletes élmény alapja a „flow”, vagyis az a jelenség, amikor annyira feloldódunk egy tevékenységben, hogy minden más eltölpül mellette, az élmény maga lesz olyan élvezetes, hogy a tevékenységet bármi áron folytatni akarjuk, pusztán önmagáért – véli a kutató.

A kiállítás olyan alternatív életstratégiákat megvalósító személyekről és csoportokról készült fotóriportokat mutat be, akik átéltek a „flow”-t hétköznapi élettevékenységeik során. A művészet számtalan áramlatélményt rejt magában, az alkotás folyamata is teljes koncentrációt igénylő, kreatív tevékenység. A fotográfusok az általuk választott csoporttal hosszabb időt eltöltve, a csoport belső dinamikáját, az egyéni emberi sorsokat és a személyes történetüket is megismerve készítik el riportjaikat. A kiállításon szereplő fényképek az alkotók személyes benyomásait, szubjektív élményeit is magukon viselik.

CONTEMPORARY PHOTOGRAPHY
EXHIBITION WITH THE PARTICIPATION
OF THE PICTORIAL COLLECTIVE

Flow is the psychology of perfect experience, whose foundation was laid by Mihály Csíkszentmihályi. According to Csíkszentmihályi, flow is a kind of optimal human existence, the positive aspect of experiences, happiness, creativity and the acceptance of life as a whole. This rare subjective state evolves if people push their limits physically or mentally to boost their performance. Psychologists believe that the secret to happiness lies in individual creation, while existence as a passive consumer does not lead to real happiness or engrossment. According to researchers, a perfect experience is based on “flow”, which means that we can be absorbed in an activity to such an extent that everything becomes insignificant compared to this enjoyable experience. We want to continue pursuing this activity for its own sake, at any price.

The exhibition presents photo reports of people and groups who experience “flow” in everyday life, by applying alternative life strategies. Art provides several opportunities to experience flow, as the process of making works of art requires absolute concentration and creativity. The exhibiting photographers spend a lot of time with their chosen group. After finding out more about the group’s dynamics, the individual fates and life stories, they create their photo reports. The exhibited photos reflect the personal

Nem kívülállóként tekintenek a megörökíteni kívánt személyekre, hanem jellemrajzot is nyújtanak a riportalanyokról és választott, önkéntes életmódjukról, mely során közel kerülnek a „tökéletes élményhez”.

A tárlaton részt vevő fotográfusok képsorozatokot mutatnak be, egy-egy témát 6-8 fotó által reprezentálva. Néhány fotóprojekt a kiállítás koncepciójának felhívására valósult meg, mások korábbi, de a tematikához szorosan illeszkedő anyaggal szerepelnek. Fotóalanyaihoz olykor kezdeti távolságtartással fordulnak, akár előítéletek mentén elindulva, de a közös munka, a folyamatos részvétel az adott csoport életében, tevékenységeiben, fokozatosan alakul át a beavatottság érzésévé, ami az elkészülő fotókon is érzékelhető. Olykor a személyes érintettség és motiváció dominál egy-egy anyag létrejöttében, előfordul, hogy saját korlátainak leküzdésére szolgál egy-egy riport, mely során a fotográfus passzív megfigyelőből aktív résztvevővé válik. Tehát a szempontok, a hozzáállás, a művészi és alkotói attitűd folyamatosan változó képet mutat. Az előítéletek feloldódnak, a prekonceptiók megdőlnek, a megfigyelői pozíció átalakul az alkotó munka során. Kívülállóból beavatottá, objektív hírközlőből szubjektív véleményformálóvá válnak a fényképezés egy-egy anyag létrehozása során.

impressions and subjective experiences of their creators. Instead of watching people as external observers, the photographers seek to portray the character of their models and represent their chosen, voluntary lifestyle which takes them closer to the perfect “experience”.

The participating artists present several series of photographs. 6-8 photos represent one theme. Some photo projects were created specially for the present exhibition, while other artists submitted earlier works closely related to the concept. In the beginning, the photographers approached their models with prejudices. However, due to their cooperation with group members and their continuous participation in the groups activities and life, they gradually became insiders, which is reflected in the photos. Some series were inspired by personal involvement and motivation. At other times, the photographers wanted to break their own limits by becoming active participants from passive observers. Consequently, the artists' viewpoint or attitude is always different. During creating, prejudices and preconceptions disappear, the position of the observer changes. Photographers become insiders from outsiders. Instead of objectively transmitting the news, they influence the viewers' opinion in a subjective manner.

PICTORIAL COLLECTIVE

A Pictorial Collective magyar fotográfusok és fotóriporterek csoportja. Létrejöttét az motíválta, hogy olyan fotográfiai közösség alakuljon, amelyben a tagok egymástól függetlenül, de egymást inspirálva dolgozhatnak. Céljuk, hogy tagjaik egyéni látásvilága mellett egymáshoz közel álló fotográfiai gondolkodásmódjuk tegye kiemelkedő szakmai műhelyé a Pictorialt.

A kollektívát három fotográfus alapította 2010-ben, Bácsi Róbert László, Móricz-Sabján Simon és Szabó Bernadett. A tagfelvétel meghívásos, elsősorban a fotóprojektek színvonala és látásmódja befolyásolja egy új tag felkérését. A húszas-harmincas éveiben járó generációt tömörítő tizenegyfős szakmai csoportot élvonalbeli sajtófotósok, fotográfusok alkotják, akik számos nemzetközi és magyar díj, valamint művészeti ösztöndíjak nyertesei. Bár szakmai előéletük, képzettségük és gyakorlatuk igen eltérő (Práter utcai szakképző iskola, MÚOSZ Bálint György Újságíró Akadémia, MOME fotográfia szak, Kaposvári Egyetem fotográfia szak, valamint fotográfiai műhelyekben való egyéni gyakorlat), fotóriportjaik, projektjeik színvonala egységes, amit a társaság által létrehozott folyamatosan frissülő weboldal képanyaga is hűen közvetít. A reklám- és alkalmazott fényképészet, valamint a sajtófotó területéről érkező alkotók a fotográfia különböző határterületein is otthonosan mozognak.

PICTORIAL COLLECTIVE

Pictorial Collective is a group of Hungarian photographers and photo reporters. It is meant to be a photography community in which members can work independently, but at the same time they can inspire each other. The main objective is to create an outstanding professional workshop whose members preserve their individual viewpoint, but are connected by a common photographic way of thinking.

The collective was established by three photographers (Róbert László Bácsi, Simon Móricz-Sabján and Bernadett Szabó) in 2010. New members are invited to the community, based on the quality of their photo projects and artistic approach. The professional group consists of leading press photographers and photographers in their 20s and 30s, who have won several Hungarian and international art awards and fellowships. Although their professional background, experience and qualifications are different (a vocational school in Práter Street, György Bálint Academy of Journalism – MÚOSZ, Department of Photography at MOME, Department of Photography at the University of Kaposvár and individual training in photography workshops), their photo reports and projects are of the same quality, as the photos on the constantly updated website of the collective reflect. The artists from different fields (advertising,

A csoport tagjaiként mindannyian a fotóriporteri szemléletet meghaladva, a napi hírképek létrehozásán túllépve, a művészeti formanyelv és az autonóm képriportok felé nyitnak.

Fotóik a szubjektív dokumentarizmus tárgykörébe tartoznak, alkotói módszerük lényege, hogy közel kerülnek fotóalanyaikhoz, hosszabb időn át nyomon követve életüket, tevékenységüket. Képriportjaik egyedi nézőpontot kifejező valóságábrázolás-töredékek, ahol az ábrázolt személyen kívül a környezet, a tárgyi világ is meghatározó jelentőséggel bír. Szemléletük szerint akkor kifejező és valódi egy fotó, ha az alany nem érzékeli a fényképezőgép jelenlétét. Jellemző a passzív megfigyelői attitűd, mely a fotós általi beavatkozást minimálisra csökkenti, az objektív valóság megragadásának érdekében. Másrészt tetten érhető az alkotói koncepciót kifejező módszer is, különösen a portrék esetében, ahol előtérbe kerül a fotós által láttatni kívánt, vizuálisan megkomponált közlendő. Egyrészt a reális életből, történésekből kiragadott valóságmozaikokat látunk, másrészt a fotográfus szubjektív tapasztalatait rögzítő képsorokat.

applied photography and press photography) feel at home in other arts related to photography, as well. All the members of the group open up to creating an artistic language and autonomous photo reports, going beyond the traditional approach of photo reporters and news photography.

Their works fall into the category of subjective documentary photography. The creative method involves getting closer to their models by following their daily activities for a longer time. Their photo reports represent fragments of reality from a unique point of view. Not only the model, but also the environment and the objective world play a significant role in the composition. The exhibiting artists believe that in a real, expressive photo, the model is not aware of the camera's presence. To grab reality in an objective way, the photographers are passive observers with minimal interference. On the other hand, they emphasise their visually well-designed subject matter, by bringing it to the foreground, especially in portraits. On the one hand, the photos show mosaics of real life, on the other hand,

Ars poeticájukban így definiálják tevékenységük lényegét: *„Tagjaink hisznek benne, hogy a fotográfusok tanúk és hírvivők. Fontos számunkra a mindennapi helyzetek, a különféle társadalmi problémák bemutatása egyéni véleményvel és látásmóddal. Mindannyian saját érzéseinkre és benyomásainkra támaszkodva láttatjuk az általunk választott témát – a legkülönbözőbb társadalmi és földrajzi környezetben.”*

A társaság működésének egyik alappillére a folyamatos diskurzus, melytől nem idegen a kritikai hangnem, egymás munkáinak elemzése, érdemi értékelése sem. Kiemelt szándék a közös projektek megvalósítása, pályázatokon való együttes megjelenés is. A reflektív szemléletű képkalkálás, az érzékeny, személyes érintettség-től sem mentes látásmód, a privát és közéleti történésekkel kapcsolatos véleményformáló erő jellemzi a Pictorial Collective riportjait. A közös érdekképviselés, a szakmai műhely, a különböző sajtóorgánumok szerkesztőségeinek szembenállását felülíró összefogás teremti meg a csoport létjogosultságát.

Kopin Katalin
művészettörténész, a kiállítás kurátora

they represent the photographer's subjective experiences. The members of the group define their artistic credo as follows: *“We believe that photographers are witnesses and messengers. Our aim is to present everyday situations, social problems from a unique point of view. When representing the chosen theme in different social and geographical contexts, all of us rely on our own feelings and impressions.”*

The activity of the collective is based on constant critical discourse as well as the genuine interpretation and evaluation of each other's works. The realisation of collective projects and joint application for competitions are also among their principal objectives. The photo reports of Pictorial Collective are characterised by reflective imagery, a sensitive, personal way of looking at things as well as expression of the artists' views on private and public events. The existence of the group is justified by the need for common representation of interests, a professional workshop and collaboration overriding the tensions between different editorial offices.

Katalin Kopin
art historian, curator of the exhibition

BÁCSI RÓBERT LÁSZLÓ

(Budapest, 1978)

fotó: Schütt Rita

„KÖVESD A NAPOT!”

Minden év októberében Franciaország déli részén szervezik meg a szörf világkupa egyik versenyét. Ilyenkor Hossegort és környékét ellepik a különböző országokból és földrészekről érkező szörfösök. Sokan a bajnokságot követik, hogy kedvenceiknek szurkolhassanak és szörföznek, mert itt még ilyenkor is jó az idő ahhoz, hogy ezt a sportot űzzék. Sokaknak viszont ez nem csak egy sport, hanem egy életstílus. Lakóbuszokban élve utaznak keresztül Európán és a világon. Alkalmi munkákból vagy interneten keresztül dolgozva tartják el magukat. Minimumból élnek, de ez nem zavarja őket, mert szabadnak érzik magukat. XXI. századi hippik, akik, ahogyan ők mondják: követik a Napot.

„FOLLOW THE SUN”

Every year in October one of the Surfing World Cup is organized at the South coast of France. Hossegor and its surroundings become really crowded these days as surfers arrive from different countries and continents. Many follow the championship to cheer for their favourite surfers, and surf as the weather is still pleasant. For most of them it is not just a sport but also a lifestyle. They are travelling through Europe and the world by living in caravans. They have temporary jobs or make their livings by working through the internet. They live on a minimum wage but it doesn't bother them as they feel free. They are hippies of the 21st century and as they say; They follow the Sun.

MOHAI BALÁZS

(Budapest, 1984)

EGYENSÚLY, PILIS, 2014

Bertalan a fővárosban dolgozik, de minden szabad idejét az erdőben tölti. A mindennapokból aktív meditációval zökkenti ki magát: egy olyan sportot űz, ami teljes elvonulást, maximális koncentrációt és speciális fizikumot követel. Két szikla között, egy vékony hevederen kel át. A mélység fölötti egyensúlyt hosszú évek során lehet megtalálni. Már önmagában a kivonulás, az összpontosításhoz szükséges megnyugvás is cél, de a biztos lépések közben átélt katarzis teljes életre szóló hatással jár.

A projekt fényképezése személyes indítatásból kezdődött: a zaklatott fotóriporteri munkám közben talákoztam ezzel a sporttal, és lenyűgözött az életforma. Bertalan fényképezése akár saját naplómként is értelmezhető.

BALANCE, PILIS, 2014

Bertalan works in the capital, but he spend all his free time in the forest. Active meditation helps him leave behind the problems of everyday life. The sport he pursues requires total retreat, utmost concentration and special physical fitness. He covers the distance between two rocks by means of a thin strap. It takes several years to learn how to find the balance at such high altitudes. Retreating to nature and reaching a state of calmness needed for ultimate concentration are the goals of this sport, but the catharsis one can experience as a result of secure steps has a lifelong effect.

My series was inspired by personal experience. When I first met this sport while working as a busy photo reporter, the lifestyle it involved impressed me very much. The photos of Bertalan can be also be interpreted as my own diary.

FERENCZY DÁVID

(Budapest, 1985)

TORNYI-DOMB

A fotósorozat a hortobágyi puszta kirakatokon túli világát tárja elénk, a pásztorkodás kevésbé látványos és nehezen megragadható oldalát mutatja be.

A pásztorok különös emberek. Szeretik a magányt és a végtelen pusztát, sajátjukként gondolják a rájuk bízott nyájat, tisztelik a természetet. A fotósorozat a magánnyal való küzdelmüket, olykor nyomasztó felelősségüket, a természetnek való kiszolgáltatottságukat, s a rájuk bízott állatokhoz fűződő elszakíthatatlan kötelékeiket jeleníti meg. A mindennapi nehézségekért azonban a pásztorok kárpótolva érzik magukat, hiszen szabadon élhetnek e tájban. Van, akit a természetnek való kiszolgáltatottság, a puszta végtelen nyugalma, a csendes, lassú élet megijeszt. Itt nincs senki és semmi, az ember önmagával szembesül. A pásztorok azonban nem félnek, ők a pusztában vannak otthon. A kitáruló horizont a végtelenséget jelenti számukra, ahol a rájuk nehezdedő magány ellenére önmagukra találhatnak.

TORNYI HILL

The photo series presents the less spectacular and graspable side of being a shepherd in the Hortobágy Puszta.

Shepherds are strange people, who like loneliness and the infinite puszta, look after the flock as if it is their own and respect nature. The photo series illustrates the shepherds' fight against loneliness, their vulnerability to nature and the unbreakable ties by which they are bound to the animals. Their everyday difficulties are compensated by the fact that they can lead a free life in nature. Some people are afraid of vulnerability to nature, the infinite peace of the puszta or the slow, quiet lifestyle of shepherds. In the middle of nowhere, people have to face themselves. Of course, shepherds are not afraid of this lifestyle. On the contrary, they feel at home in the the puszta. The open, infinite horizon provides a sense of infinity. Despite the depressing loneliness, they can find their true selves.

MÓRICZ-SABJÁN SIMON
(Kiskunhalas, 1980)

STREET WORKOUT

A street workout egy szabadtéri mozgáskultúra, a gimnasztika és az atlétika kombinációja, mely a kihívások leküzdéséről, a fizikai határok feszegetéséről és önmagunk meghaladásáról szól. Lényege, hogy a sportolók kizárólag saját testsúlyukkal végzik a gyakorlatokat, a fekvőtámasz, a húzódkodás, a tolódkodás és a guggolás számtalan variációját kombinálva. A street workoutosok gyakran a videomegosztókon látott gyakorlatokat fejlesztik tovább, hozzátevé saját kreatív ötleteiket, így terjednek tovább az újabb kombinációk. A mozgásformát választó fiatalokat a változó körülményekhez való rugalmas alkalmazkodás jellemzi, hiszen akár egy szobor vagy köztéri alkotás is az edzés terepévé válhat. Az alapgyakorlatokon túl a szabadgyakorlatok összeállítása az igazi kihívás, mely egyfajta névjegyként azonosítja a mozgásforma művelőjét. Az edzéstípus az Egyesült Államokban alakult ki. A ghetto workoutként is ismert mozgásforma az afro-amerikai közösségből indult, a sportoló társaságok az elvesztegetett szabad idő helyett kínáltak alternatívát, az agresszió és bűnözés csapdájából kirángatva a helyi fiatalokat. Erre jó kezdeményezésnek bizonyult az edzés, amihez nem kellett drága edzőterem és felszerelés, csak az utca, illetve néhány rúd egy közeli játszótéren vagy parkban. A fotográfiák a Szegedi Műhely 2015 Fotóművészeti Alkotótelep keretein belül készültek.

STREET WORKOUT

Street workout is an outdoor activity combining gymnastics and athletics. It is about overcoming challenges, pushing our physical boundaries and defeating ourselves. Athletes use nothing but their own body weight to do exercises: the combination of push-ups, pull-ups, dips and squats. Athletes who do street workout often add their own creative elements to the exercises they see on video sharing websites, thus spreading new combinations. Young people who take up street workout adapt quickly to changing circumstances, as even a sculpture or a public work of art can be an ideal workout venue. Apart from the basic exercises, the real challenge lies in creating a personal series of free exercises. These unique sets indicate the talent of the athlete. Street workout was invented in the United States. The sport known as ghetto workout was born in the African-American community, providing an alternative for idle local youth and saving them from the trap of aggression and delinquency. The initiative has proved to be useful, as it does not need expensive gym membership or equipment. It can be practised in the streets, in the nearby park or on a playground which is equipped with a few bars. The photos were taken during the 2015 Photography Workshop in Szeged.

VÉGH LÁSZLÓ

(Szolnok, 1985)

PARKOUR

„A parkour a mozgás művészete” – vélik a művelői. Az elmúlt években egyre nagyobb teret hódított magának a fiatalok körében ez az új, utcai mozgásforma, melynek lényege: eljutni A pontból B pontba, különböző nehézségű akadályok leküzdésével. A bátorságot, fürgeséget, hajlékonyságot, egyensúlyérzékelt követelő dinamikus mozdulatsorok fegyelmet és összpontosítást kívánnak. A sport valamikor 1980 körül indult Franciaországból. Szülőatyja, David Belle így fogalmazta meg központi gondolatát:

„A parkour elsődleges és leghasznosabb oldala, hogy megtanítja, hogyan bízzanak magukban az emberek, és hogyan legyenek óvatosak. A filozófia mindig előre halad, sosem áll meg. Ha néha vannak problémáid az átlag életben, vagy akadályok gördülnek eléd, neked tovább kell haladnod előre.” A parkourt ma már fiatalok ezrei űzik a világ minden pontján, így hazánkban is. Az új játszóterek az utcák, a házfalak és a háztetők, ahol a vakmerő trükkök, a szellemi koncentrációt és a fizikai erőfeszítést ötvöző mozgás révén átélhető a flow.

PARKOUR

“Parkour is the art of movement”, claim those people who practise it. Over the past few years, a new street sport has gained popularity among young people. The main task of the athlete is to get from A to B through obstacles representing different difficulty levels. The dynamic series of movements require courage, agility, flexibility, a sense of balance, discipline and concentration. The sport was born in France around 1980. David Belle, its inventor summarised its philosophy as follows:

“The most useful feature of parkour is that it teaches people to trust themselves and be careful. It conveys a progressive philosophy, which does not allow you to stop. Overcome obstacles in everyday life, do not give up, just proceed on the road.” Parkour is practised by thousands of young people all over the world, even in Hungary. They can experience flow by performing daring tricks on new playgrounds, walls, roofs and pursuing a sport which requires a combination of mental focus and physical effort.

PÁLYI ZSÓFIA
(Budapest, 1982)

BALATON, A MAGYAR TENGER

Ez a hosszú távú dokumentarista projekt a Balatonról, Közép-Európa legnagyobb taváról szól. A képek hordozzák azt a kelet-európai hangulatot, ami évről évre tűnik el a modernizáció következtében.

Az 1960-as, 1970-es években kedvelt turista úticél-pont volt a tó, ahol számos munkáosztálybeli magyar és külföldi találkozott, akik a Keleti Blokkból érkeztek. Egyúttal találkozóhelyként szolgált a kelet- és nyugat-németek számára is, akiket 1989-ig a berlini fal elválasztott egymástól, viszont ide szabadon utazhattak és itt tudtak találkozni. A kommunizmus bukásával a régió veszített népszerűségéből, meglehetősen lepukkant, és már csak a magyarok látogatták. Azonban napjainkban új reneszánszát éli. A külföldi turisták újra felbukkantak, de a tó régi bája még mindig érződik.

Első pillantásra a képek egy tenger érzetét keltik határtalan horizonttal. Valójában a víz nagyon sekély, átlagosan mindössze három méter mély. A fényképeken az illúziók szertefoszlának, a Balaton egy tó marad csupán. A magyarok egymás között ironikusan mégis magyar tengerként gondolnak rá.

BALATON, THE HUNGARIAN SEA

This is a long-term photography project about Lake Balaton, the biggest lake in Central Europe. The pictures show the Central European flavour that is fading away year by year because of cultural changes.

During the 1960s and '70s, it was a major tourist destination for working class Hungarians and people from the Eastern Bloc. It also served as a meeting point for Eastern and Western Germans who were separated by the Berlin Wall until 1989 but could still travel and meet here. After the collapse of Communism, the region became less popular, slowly becoming dilapidated, visited only by Hungarians. However, a new renaissance can be felt now; foreign tourists appear again, and the old charm can still be experienced.

At first glance, the scenery of Lake Balaton evokes a coastal resort with an endless horizon. But in fact, the water is very shallow, reaching only ten feet on average. The illusions unfold and Balaton remains only a lake although, among the local people in Hungary, it is still said to be the Hungarian Sea.

DARNAY KATALIN
(Budapest, 1980)

SZENIOR ÚSZÓK

Magyarországon szenior úszóversenyeken bárki indulhat, aki betöltötte a 25. életévét, a gyakorlat azonban azt mutatja, hogy inkább ennél idősebbek vesznek részt ezeken a megmérettetéseken. Ez jól szemlélteti, hogy bármikor lehet életmódot váltani és tenni az egészségért. A szenior versenyzőknek jobb a közérzetük, elégedettebbek, úszás közben megszűnnek a gondjaik.

Minden reggel az uszodában kezdik a napot, általában már hatkor a vízben vannak. Mindenkinek van egy külön csapata, ahová tartozik, együtt edzenek, a vízben viszont csak önmagukra koncentrálnak. Léleklében ellazulnak, átadják magukat az úszás élményének. Ez adja meg nekik a napi ritmust, az energiát a mindennapokhoz.

Ahogy közeleg egy-egy verseny, fokozódik a figyelem és az összpontosítás a feladatra, beindul az adrenalin. A versenyszámuk megúszása után jóleső fáradtságot éreznek, büszkék lehetnek önmagukra, de már azt figyelik, hogy mennyit kell javítaniuk a következő eredményükön. Ez a szemlélet viszi őket előre a vízben és az életben.

A fotókon a verseny utáni pillanatokat örökítettem meg a budapesti Kondorosi úti uszodában.

MASTER SWIMMERS

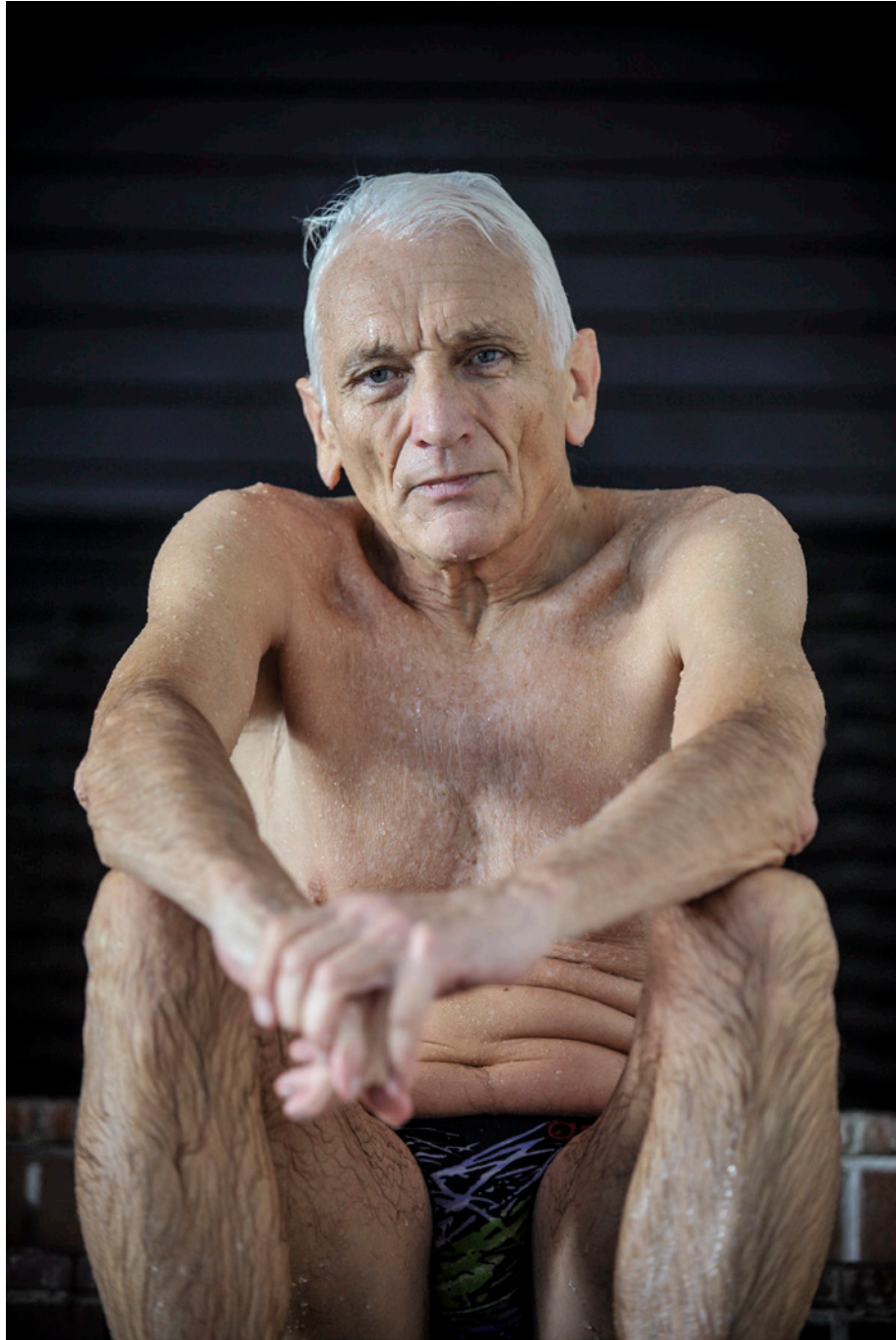
In Hungary, everyone who is over 25 years old can enter masters swimming competitions. However, in practice, the participants tend to be elderly people, which indicates that it is never too late to change our lifestyle and do something for your health. Masters swimmers feel better and are more satisfied, as they can leave their problems behind when swimming.

They start their days at the swimming pool. They are already in the water at 6 a.m. Everybody belongs to a club. Despite working out together, they focus on themselves while swimming. In a state of mental relaxation, they indulge in swimming. Swimming in the morning determines their daily schedule and gives them energy.

Before competitions, they focus on the task, and the adrenaline rush starts in their body. After finishing their event, they feel healthy tiredness and are proud of their results, but they already think of by how many seconds they should improve their time at the next competition. This attitude drive them forward in the swimming pool as well as in life.

My photos were taken after a masters swimming competition at the swimming pool in Kondorosi Street.

URBÁN ÁDÁM

(Budapest, 1976)

HEAVY METAL

A fotósorozat egy olyan zenei szubkultúra tagjait mutatja be, akikkel szemben külső attribútumaik miatt igen sok előítélet él. A zárt közösség tagjait a hosszú haj, a teljes testfelületet borító tetoválások és a bőrruházat különbözteti meg a hétköznapi emberétől. A heavy metál zene rajongóit azonban a zord külső ellenére empátia, odafigyelés és az egymás iránti tisztelet jellemzi. Zenei szeánsaikon a tomboló, euforikus hangulat ellenére vigyáznak egymás testi épségére. Bár kilépnek az uniformizált világból, mégis betartják annak normáit. A fotókon a metálosok összetéveszthetetlen jelmeztára jelenik meg, a kemény rockzene vadító hullámának külsőségei a heavy metáltól a death metálon át a thrash metálig. Ezek egy máig létező szubkultúra jellegzetességei, melyekkel képviselőik megkülönböztetik magukat, és amelyek egy sajátos metáلكözösséghez tartozás érzését erősítik, függetlenül attól, ki melyik társadalmi rétegből érkezett, milyen nemű és vallású. Az erős kiszáradású zene a szabadságról, a hatalomellenességről szól. A metál aranykora véget ért, de itt maradtak a fémzene hívei, akik szerint a metál örök és elpusztíthatatlan.

HEAVY METAL

The photo series presents the members of a music subculture who are approached with prejudices due to their appearance. The members of this closed community differ from everyday people, as they have long hair, their whole body is covered with tattoos and they wear leather clothes. Despite their grim appearance, the fans of heavy metal are characterised by empathy, attention and respect for each other. In spite of the raving, euphoric atmosphere at their séances, they take care of each other so as not to cause injuries. Despite having left the uniformised world, they observe its norms. The photos illustrate the unique outfits worn by the members of this community, including the wild outfits typical of hard rock, heavy metal, death metal and thrash metal fans. The representatives of this still existing subculture distinguish themselves by means of the above-mentioned features, and strengthen the sense of belonging to a unique metal community, in which social, sexual or religious differentiation does not exist. The powerful music is about freedom and rebellion against authority. Although the golden age of metal is over, its fans still claim that heavy metal is eternal and indestructible.

Ferenczy Múzeum Kiadványai,
C. sorozat: Katalógusok, 10.
Publications of the Ferenczy Museum,
C. Series: Catalogues, 10.

Flow/Áramlat

KORTÁRS FOTOGRÁFIAI KIÁLLÍTÁS

A PICTORIAL COLLECTIVE ALKOTÓINAK RÉSZVÉTELÉVEL

CONTEMPORARY PHOTOGRAPHY EXHIBITION

WITH THE PARTICIPATION OF THE PICTORIAL COLLECTIVE

Ferenczy Múzeum – Barcsay-terem
Ferenczy Museum – Barcsay Hall
2015. október 16. – 2016. január 10.

Kiadja / Publisher:
Ferenczy Múzeum, Szentendre, 2015
Felelős kiadó / Managing publisher:
Gulyás Gábor múzeumigazgató
A kiállítás kurátora és a kötet szerkesztője / Curator and editor:
Kopin Katalin
Olvasószerkesztő / Copy editor:
Koroknai Edit
Fordítás / Translation:
Balogh Anna
Grafikai szerkesztő / Graphic designer:
Andorka Tímea

©Ferenczy Múzeum,
szerző, művészek, fordító
author, artists, translator

ISBN: 978-963-9590-87-8

ISSN: 2064-1036

A címlapon / On the cover page:

Bácsi Róbert László: Kövesd a Napot című fotográfiája

Támogatók/ Supported by:

Nemzeti Kulturális Alap

FERENCZY MÚZEUM
SZENTENDRE

collective

